

Til § 34.

Bestemmelsen om, hvilken Erstatning en Sømand faar, naar han ulovligt afskediges, findes nu i Sølovens § 92, sammenholdt med § 86, og udgør normalt et fast Beløb paa en Maanedes Hyre samt visse Rejseomkostninger. Idet man om dette Spørgsmaal iøvrigt kan henvise til Bemærkningerne ovenfor ad § 3, skal her anføres, at man ogsaa for Sømandens Vedkommende har forladt Princippet om en forud fikseret Skadeserstatning og er gaaet over til den Regel, at Sømanden skal have Erstatning for det Tab, han lider, medens man samtidig af Hensyn til de Bevisvanskeligheder, som let kan være til Stede, fastsætter et »Normaltab«. Normaltabet er i Overensstemmelse med den nugældende Regel i Sølovens § 86 sat til en Maanedes Hyre for det underordnede Mandskab, medens der tillægges Styrmand og Maskinmestre to Maanedes Hyre. Hertil kommer fri Rejse med Underhold til aftalt Fratrædeshavn eller til dansk Havn, hvis § 13, 1. Stk., 2. Pkt., kommer til Anvendelse.

6. Sømandens Ret til at kræve Afsked.

Til § 35.

Efter Sølovens § 85 er en Sømand berettiget til at forlange Afsked, hvis han kan faa Skib at føre eller faa Stilling som Iste Styrmand eller Maskinmester, under Forudsætning af, at han uden forøget Udgift for Rederiet stiller en anden duelig Mand i sit Sted. Denne Bestemmelse er i udvidet Form, saaledes at den navnlig ogsaa gælder Styrmand og Maskinmestre, som kan faa saadan Stilling af højere Grad, optaget i Udkastets § 35. Svarende til en Bestemmelse, som allerede nu findes i den norske Sølov, har man derhos givet Sømanden samme Adgang til at fratræde, naar han godtgør, at der efter Forhyringen er indtruffet andre Omstændigheder, som medfører, at det er en Velfærdssag for ham at kunne fratræde.

Til § 36.

1. Stk. er en ny Regel i dansk Ret, medens den findes i den gældende norske Sølov; dog har man ikke fundet det rigtigt, saaledes som sket i den norske Sølovs § 85, at begrænse Reglen til »voldsom og almenfarlig Farsot af Kolera, Gulfeber eller Pest«, men har udvidet den til at omfatte enhver »ondartet Farsot«. Sømanden har Ret til at fratræde, hvis Rejsen endnu ikke er begyndt, men ellers i den første Havn, Skibet anløber, efter at Sømanden har faaet Kundskab om Forholdet.

2. Stk. træder i Stedet for Sølovens § 85, 2. Stk., idet man foruden det der omtalte Tilfælde, at der udbryder en Krig, som medfører Fare for Opbringelse af Skibet, har medtaget Fare for anden Krigsskade samt væsentlig Forøgelse af tilstedeværende Fare.

Til § 37.

Sølovens § 82, 3. Pkt. bestemmer, at hvis Forhyring er sket for en bestemt Rejse, og denne forandres inden Skibets Afgang fra Forhyringsstedet, kan Sømanden straks forlange Afsked, men sker Forandringen efter Skibets Afgang, er Forhyringen bindende, indtil Skibet er ankommet til det nye Bestemmelsessted, medmindre dette er forandret fra indenlandsk til udenlandsk eller fra europæisk til ikke-europæisk Havn, i hvilke Tilfælde Mandskabet har Ret til at forlange Afsked i den første Havn, Skibet anløber.

Kommissionerne har ment, at visse Ændringer i disse Regler er ønskelige. En uvæsentlig Ændring af Rejsen bør ikke have Indflydelse paa Aftalens Gyldighed, og det maa være ligegyldigt, om Forandringen foretages før eller efter, at Rejsen er begyndt. Man tillægger derfor i Udkastets § 37, 1. Stk. — forsaavidt Rejsen i væsentlig Grad for-